

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.178/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe.; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8000 Székesfehérvár, Deák Ferenc utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Polczer Attila kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.372/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. november 1. és 2023. január 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízottként teljesített szolgálatot a helységi Rendőrkapitányság állományában, működési körzete település1 település volt, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további 7 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, előállított őrzéseket, rendőri akciókat, átkíséréseket, kísézői szolgálatot, szabálysértési előkészítő eljárást, őrizetbe vételt, rendezvénybiztosításokat, amelyek ellentételezése céljából, megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszak vonatkozásában 1.072.556 forint megbízási díj, és annak 2021. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22., 24-25. pontjaira, a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján a 25/2022 (VIII. 11.) ORFK utasítás kiadásával hatályba lépett módosítására, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. § (1) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 1.072.556 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Az ítéletét – a KMB Szabályzat 2., 13., 18., 21-22., 24-25., 30-31., V/I. 44., valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) I. fejezet 1.1., 3.4., 4., 6., 10., VI/10 pont 153. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjában, 60. § (1) és (2) bekezdéseiben, 61. § (1)-(4) bekezdéseiben, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 3. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi

igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében, illetve a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1), (2), (4) bekezdéseiben foglaltakra alapította. Rámutatott, hogy a felek között a tényállásban nem volt vita. Indokolásában rögzítette, hogy az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör), az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, az adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, abba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához; azokat a beosztásának ellátása mellett a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül is rendszeresen ellátta. Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatának ellátását. Alaptalanul hivatkozott az alperes a Hszt. 60-61. §-ai szerinti átrendelésre, a perbeli szolgálatok ellátása során annak jogszabályi feltételei nem valósultak meg, arra vonatkozóan megfelelő írásbeli utasítás nem készült, a TIK által táblázatba foglalt feladatmeghatározás nem felel meg az átrendelésre vonatkozó szabályoknak. A felperes perbeli időszakban végzett többletfeladat-ellátása megfelel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételeknek, mivel a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat látott el rendszeresen a munkáltató megbízása alapján. A 2020. november hónapra vonatkozó megbízási díj iránti igényt is megalapozottnak találta, mivel a perbeli időszakból kizárólag ez az egy hónap volt, amelynek időtartama alatt a felperes többletfeladat-ellátással mindössze 2 szolgálatot teljesített; a megbízási díjra való jogosultságot azonban tendenciaszerűen kell vizsgálni. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen, folyamatosan, azaz az eseti jelleget meghaladó mértékben teljesített többletszolgálatot. Hangsúlyozta, hogy a feladatteljesítés gyakorisága és rendszeressége megalapozza a felperes által kért, a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékének megfelelő megbízási díjat, ezért annak százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint az elvégzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a megbízási díj 50 %-os mértékben történő megállapítását és annak is a felére csökkentését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait, valamint 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdését. Az ítélet nem ad választ arra, hogy a felperesi igény megalapozottságát a Hszt. 71. § (1) bekezdésének mely pontjaira alapítja, az a)-b) pontokra alapított igényről való döntést és annak indokai kifejtését mellőzi, nem vette figyelembe továbbá a Kormány által elrendelt veszélyhelyzetben történő feladatellátással kapcsolatban kifejtett álláspontját. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást részben hibásan állapította meg és annak alapján téves jogértelmezésre jutott. A veszélyhelyzeti feladatellátás megítélése jogszabálysértő, mert veszélyhelyzeti rendőri beosztások nincsenek, a minősített időszaki feladatok ellátása minden rendőr munkaköri leírásában rögzített. Az azonos KMB csoportkörzetben történő feladatellátás ugyanolyan megítélés alá esik, mintha a saját

működési körzetében látná el a szolgálatát a körzeti megbízott, mely álláspontját megerősíti a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től bekövetkezett módosítása, ami a KMB működési körzet és a KMB csoport működési körzet közötti éles határvonalat enyhíti/eltörli. A KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat szerinti feladatok részben átfedik egymást, a KMB Szabályzatban szereplő feladatok nem különböznek a járőrökre irányadó szolgálati beosztás által meghatározott feladatoktól, a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenység ellátására köteles, amely nem minősül a kinevezéstől eltérő olyan többletfeladatnak, ami a megbízási díj iránti igényt megalapozná. Az elsőfokú ítélet nem kellő súllyal veszi figyelembe a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonására vonatkozó szabályozást, mely 5 esetet említ, amikor a felperes eseti jelleggel elvonható a működési körzetéből. A megbízási díj mértékének megállapítása a munkáltató mérlegelési joga, amely munkáltatói jogot az ítéletben 75%-os mértékben megállapított díjazás elvonja. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, sem többletterhelés, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő mértékű megbízási díj megállapítása indokolt. A 31/2015. BMr. 35. § (5) bekezdése alapján a helyettesítési díjat a pert indító személyek és a betöltetlen beosztások arányára tekintettel meg kell osztani.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a felek között a jogvitát a megbízási, és nem az átrendelés szabályai szerint kell elbírálni. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szempontjából nem kritérium, hogy a hivatásos állományú által a beosztásához nem tartozóan ellátott feladat egy másik önálló beosztás legyen. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – nem tartotta alaposnak. A különleges jogrend nem ad általános felhatalmazást, hogy a körzeti megbízottat ennek ideje alatt bármilyen feladatra elvonják a működési körzetéből. A körzeti megbízott és a járőri beosztások különbözőek, elválnak egymástól, a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A marasztalás szerinti 75%-os megbízási díj a következetes bírói gyakorlatnak megfelel.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben vitatta ugyan, azonban ezzel összefüggésben megsértett eljárási jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, amelyeket az ítéleti

indokolással összevethetett volna. Az alperes az elsőfokú eljárás során sem a védiratában, sem más perbeli nyilatkozatában nem hivatkozott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítására. Az elsőfokú eljárásban – a felek előadásának hiányában – nem került sor az e szempontból releváns tényállás megállapítására és annak a KMB Szabályzat módosításával való összevetésére, ezért a per során első ízben a fellebbezésben előadott új hivatkozást a Kp. 100. § (3) bekezdése alapján az ítéletábra sem vizsgálhatta. Ezen túlmenően az alperes fellebbezésében a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései közül kizárólag a működési körzettel összefüggő 2. pontban foglalt – korábbtól eltérő tartalmú – jogszabályhelyet hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy az elsőfokú ítélet arra vonatkozó indokolása mennyiben és milyen okból jogszabálysértő, továbbá a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést miként változtatja meg. Az e tárgykörben kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat-ellátás is megalapozza. A KMB Szabályzat 2. pontjának alperes által hivatkozott módosulása ezért nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak. Az új Hszt. alkalmazásával összefüggésben előadott szempontok figyelembevételére a perbeli időszak vonatkozásában nincs lehetőség, az a már kiforrott joggyakorlat mellőzésére nem alkalmas.

[11] Az ítélet indokolásának egészéből, valamint annak [34] és [70] bekezdéseiből egyértelműen kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés egyes pontjai közül a c) pont szerinti törvényi feltételek fennállását vizsgálta és állapította meg. A felperes kereseti igényét ugyan a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira is alapította, ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletéből nyilvánvalóan kiolvasható, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat-ellátását vizsgálta, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem állapította meg. Az ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörön alapul, e tekintetben a felperes kereseti igényét jogszerűnek tartotta, ezért az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek fennállását szükségtelen volt érdemi vizsgálatába vonnia. Az elsőfokú ítélet indokolása nem adott számot ugyan arról, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai szerinti esetkörök vizsgálatát mely okból mellőzte, amely ily módon a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4) bekezdésébe ütköző, azonban ezen eljárási szabályszegés a per érdemi eldöntésére kihatással nem volt. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét annak tartalma szerint bírálta el, a perben érvényesített kereseti kérelemről döntést hozott, a keresetet kimerítette, így a Kp. 2. § (4) bekezdésének sérelme sem állapítható meg.

[12] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amely a felperes által ellátott feladatok tényét bizonyította; eltért viszont a felek álláspontja arra vonatkozóan, hogy az abban megjelölt feladatok a beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében jogosulttá vált-e megbízási díjra. A felek eltérő jogértelmezéséből eredő jogvita az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát jelenti, melyhez tartozó jogkérdésekben a Kúria több döntésében már állást foglalt.

[13] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok

meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[14] A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[15] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következőket gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőr feladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] A jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás (kereset F/4. számú melléklete) szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult.

[18] Alaptalanul sérelmezte az alperes az elsőfokú bíróság Kormány által elrendelt veszélyhelyzetben történő feladatellátásra vonatkozó álláspontjával összefüggő indokolás elmaradását. Nem kifejezetten az alperes által felhozott konkrét érvre hivatkozással, hanem általánosságban, valamennyi felsorolt estkört érintően az elsőfokú ítélet tartalmazza: a KMB Szabályzat 21. pontja kimondja, hogy a körzeti megbízott a saját működési körzetéből csak eseti jelleggel vonható el, kizárólag a szabályzatban felsorolt feladatokra, a felperes ezzel szemben a beosztásához nem tartozó feladatokat a működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel látta el {ítélet [70]-[71] bekezdései}. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az eseti jelleg vizsgálata körében az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti esetköröknél az eseti jelleget külön-külön kellene vizsgálni, az egybevont következtetés az indoklásban nem jelenti azt, hogy a bíróság ne a felek hivatkozásai alapján releváns pontok szerinti vizsgálatot végezte volna el. Az elsőfokú bíróság ítéletéből tehát megállapítható annak ténybeli alapja és jogi indoka, miért nem volt elfogadható az alperes veszélyhelyzeti feladatellátásra hivatkozása. Helytállóan állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a perbeli időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pontja alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottan – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[19] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[20] Az elsőfokú bíróság nem állapított meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti többletfeladat-ellátását, így a 31/2015. BMr. 35. § (5) bekezdése megsértésére vonatkozó alperesi hivatkozás is alaptalan.

[21] A fellebbezésben foglalt érveléssel szemben az elsőfokú bíróság nem vonta el a munkáltatónak a megbízási díj (mértékének) megállapítására vonatkozóan fennálló mérlegelési jogát. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia, így azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok mentén kellett az ítéletábrának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy az összecszerűség megállapítása során – a többi tényezőtől függetlenül –

figyelemmel kell lenni az érintett rendőrkapitányság pereskedő körzeti megbízotti és a ténylegesen hiányzó létszám arányára is, ennek keretében a bíróságnak összesítve kellett volna vizsgálnia a felperesre ténylegesen jutó többletfeladatokat. A mérlegelés jogszabályban nevesített szempontjai szükségszerűen felölelik az alperes által hiányolt körülmény értékelését, hiszen a többletfeladatok mennyiségének és rendszerességének értékelése egyben kifejezi az adott szervezeti egységnél a felperesre jutó, a beosztásán felüli, ténylegesen elvégzett feladatainak mennyiségét.

[22] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladatellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét, az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; így módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[23] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A pereszes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 85.800 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 4.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
Ervin s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Farkas

Fővárosi Ítéltábla
4.Kf.700.178/2024/4/I

9

a tanács elnöke

bíró

előadó bíró